

“A Granollers sempre m’hi he trobat molt bé, però trobava a faltar els castells!”

els pantalons, de mica en mica les dones van començar a pujar als castells.

Vostè mai ha deixat de ser de la colla Vella?

No, mai. Perquè jo vaig començar amb la Vella i sóc de la Vella. Després de la guerra de les dues colles de Valls se’n va fer una, se’n deia “la barreja”, i el meu germà gran es va quedar a la Joves i jo, fins i tot, em vaig enfadar amb ell i el meu oncle.

En Cisco es jubila l’any 1990, quan neixen els Xics. Com coneix la colla?

Conec els Xics a les Festes decennals de la Mare de Déu de la Candela que reuneixen totes les colles castelleres a Valls. Sabia que s’havia format una colla a Granollers, però no sabia que eren a Valls. Jo estava amb la colla Vella, i sento “Xics de Granollers” em giro i els vaig veure... uns jovenets amb camisa blanca i vaig dir però si semblen sardanistes! Em sembla que van fer un 3 de 5 que va caure... Vaig pensar aquests xiquets no faran res! Els vaig dir quan em jubili ja vindré, hi podeu comptar. I al cap de tres mesos vaig passar a l’assaig a la casa de Cultura Sant Francesc. Val a dir que l’any 1982 es va formar una colla castellera a Granollers però jo tenia molta feina, treballava 14 i 15 hores al quiosc i tot i que van venir a buscar-me, els vaig dir que no podia ajudar-los.

Què els ha ensenyat als Xics?

Al començament els ensenyava a pujar, a fer pinya. El primer cap de colla, en Joan Contreras em deia que jo havia de ser cap de colla, però de càrrec no en vaig voler mai cap.

És més de la Colla Vella o dels Xics?

Els Xics són la meva colla. Jo sóc de dues colles: de la Vella i dels Xics. Quan vaig dir a Valls que també era dels Xics, no s’ho van prendre bé... Sota la camisa dels Xics porto la samarreta de la Vella i els de Valls ja ho saben!

Quins castells faran els Xics a la seva diada, l’11 de novembre?

Crec que a la diada tirarem el 3 de 8, el 4 de 8 i la torre de set o el 5 de 7.

Hi ha tradició castellera a Granollers?

Els castells a Granollers estan una mica arrelats, caldria més gent per poder fer castells de nou, a cada assaig hauríem de ser com a mínim 200 persones.

De seguida que s’acaba l’entrevista el Cisco entra a l’assaig...

“Vaig ser
enxaneta de
la torre de set
del Concurs de
Tarragona de
l’any 1932”

Un pilar de tres a l’any 1940, davant del quiosc de Can Sínia

Cisco Vendrell amb la seva néta, Anna, l’any 1997 a Llinars del Vallès